

Vi skal hjælpe disse mennesker, og ophold i danske fængsler hjælper stort set ingen ud af et stofmisbrug. Men igen mangler der konkret viden på området, blandt andet omfanget af narkotikabrug i fængslerne.

I spørgsmål nr. S 1246 (folketingsåret 1992-93) til justitsministeren blev ministeren anmodet om at oplyse, i hvilket omfang kriminelle indsatte i de danske fængsler bliver brugere eller genoptager brugen af narkotiske stoffer under fængselsopholdet.

Svaret var: »Det er ikke muligt at oplyse, i hvilket omfang de indsatte under ophold i danske fængsler påbegynder eller genoptager brugen af euforiserende stoffer. Baggrunden herfor er bl.a., at brug af illegale, narkotiske stoffer i fængslerne er ulovlig og derfor kun kan finde sted i det skjulte for personalet. Der er i øvrigt ikke foretaget nyere undersøgelser eller lignende, der nærmere kan belyse det rejste spørgsmål.

Stofbrugere er defineret som personer, der inden for det sidste halve år forud for indsættelsen mere end ganske få gange har indtaget et eller flere euforiserende stoffer. Opgørelsen vedrører imidlertid kun indsatte, der allerede ved indsættelsen er stofbrugere, og giver ikke noget billede af, hvor mange der måtte påbegynde eller genoptage brugen af euforiserende stoffer under indsættelsen.«

Lad os derfor vise medmenneskelighed og behandle problemerne frem for symptomerne.

Netop med disse perspektiver som baggrund har også sundhedsminister Torben Lund erkendt, at den førte narkopolitik er slået helt og aldeles fejl. Derfor har man iværksat et arbejde med henblik på at få kortlagt problemstillingerne i narkopolitikken.

Alligevel har sundhedsministeren allerede nu indset, at visse ændringer er helt nødvendige. I tråd med dette forslag er således sundhedsministerens udtalelse til Det Fri Aktuelt den 28. oktober 1993: »Narkomanerne er blevet ladet i stikken i det offentlige system og holdes blot oven vande.« Samtidig er det efter ministerens opfattelse nødvendigt med egentlige behandlingstilbud og en aktiv behandlingsplan.

Samtidig viser undersøgelser fra Aarhus Universitet, at det næsten udelukkende er almindelige gadehandlere og stofmisbrugere, der straffes for narkotikarelateret kriminalitet. Man har med andre ord betragtet disse som forbryderne, mens der i virkeligheden er tale om ofrene for en fejlslagen politik. Som landsdommer Holger Kallehaug har påpeget, bygger den danske narkotikapolitik ikke på viden. Derimod er den et resultat af »samfundets almindelige afmagtsreaktion«. Det er derfor tvingende nødvendigt at få etableret et organ til indsamling af bag-

grundsviden om de eksisterende narkotikarelaterede problemer i Danmark.

Med dette forslag, der fremsættes sammen med forslaget til folketingsbeslutning om behandlingsdomme (B 58), forslaget til folketingsbeslutning om indførelse af behandlingsmetoder efter den såkaldte Rommodel (B 60) og forslaget til folketingsbeslutning om statsfinansiering af narkobehandlingen (B 59), ønsker Fremskridtspartiet at hjælpe de narkomaner, der er kommet ud i kriminalitet.

I øvrigt henvises til de bemærkninger der følger disse andre beslutningsforslag.

Bemærkninger til de enkelte punkter

Ad 1:

Formålet med et uafhængigt narkotikaråd er at sikre, at rådet via en tilknytning til forskellige interessegrupper såsom politiet, behandlersamfundet, narkobagmændene etc. ikke føler sin handlefrihed begrænset. Der er tale om, at vigtige og altafgørende oplysninger om narkotikarelaterede problemer kan afdækkes, så den enkelte narkomans problemer kan afhjælpes. Samtidig bør det ikke glemmes, at mange, mange mennesker berøres såvel økonomisk som socialt af de mange ofre for narkotikaen.

Ad 2:

Justitsministeren udpeger rådets medlemmer efter indstilling fra relevante organisationer. Rådets sammensætning er udtryk for, at alle de nødvendige aspekter kan vurderes. Samtidig sikrer den alsidige bredde i rådet, at der dels kan skabes kontakt til alle grupper og dels kan forventes en respekt for rådets arbejde fra de forskellige grupperinger i samfundet.

Ad 3:

Det står naturligvis justitsministeren frit for at udpege den formand for rådet, som ministeren ønsker. For at sikre rådets upartiskhed vil det dog efter forslagsstillernes opfattelse være rimeligt, om formanden fandtes i den danske dommerstand.

Ad 4:

Det er vigtigt at sikre rådets uafhængighed. Rådet skal ikke kunne bruges af nogen offentlig myndighed alene som talerør for bestemte politiske opfattelser. Sekretariatsfunktionen samt rådets øvrige udgifter finansieres over finansloven. Afledning/vederlag til rådets medlemmer fastsættes af justitsministeren.

Ad 5:

Rådets oplysninger og forskningsresultater skal ik-